

El diner corre més que la societat a la Cerdanya

El diner corre més que la societat i mentre el mercat immobiliari surfeja sobre l'onada de la demanda, les excavadores aniran trinxant la Cerdanya. Les grues no deixen veure els cims de tantes que n'hi ha aixecant blocs de pisos i cases aparellades. Quan encara no s'han posat els tancaments del nou edifici que ni tan sols té penjat als balcons el rètol de «en venta» perquè s'han venut tots els habitatges sobre plànol, les màquines ja comencen a foradar el solar del costat. És un no parar. Les immobiliàries reben compradors a cor què vols. Fan cua a la sala d'espera i al telèfon. Famílies benestants amb un racó que ara veuen be d'invertir. Empresaris que aprofiten el sol de la comarca per especular amb els beneficis a mig termini. Els agents immobiliaris apugen els preus mes a mes. Cinquanta habitatges de cop a Ger-

Un poble nou al costat de les cases de poble que semblen terra colonitzada. Cal fer una rotonda a una N-260 que entre setmana ja sembla Empuriabrava a l'hivern. Un escenari fantasmagòric en repòs. Abandonat. Si mai peta el turisme residencial quedaran les pletes buides com esquelets d'un cadàver devorat. Però no hi ha temps per pensar en això, ni interès. Els ajuntaments diuen que no tenen eines per frenar-ho. La Generalitat no hi veu un problema. Els problemes ho són fins a un radi dels despatxos dels seus polítics, no de les seves segones residències. I així la Cerdanya va construint sis vegades més que la mitjana nacional. Dotze habitatges anuals per cada mil habitants. Ràpid, ràpid ara que el diner corre per aquí. Mentrestant la societat es mobilitza. Però a un altre ritme perquè prou feina te a sobreviure i pagar el lloguer desmesurat

que li ha inflat el que fa cua a la immobiliària. La cooperativa l'Arada organitza debats sobre la gentrificació. La nova malaltia de la Cerdanya que centrifuga la gent cap a les comarques veïnes en la mesura que l'empeny la força del capital. Ho fa amb els pobles del Parc Natural del Cadí. Una nova divisió del territori que frena la mobilització de veritat. La coordinada que té pendent el Pirineu. El Sindicat de l'Habitatge de Cerdanya també mira de crear una borsa de cases buscant propietaris conscienciats que cal llogar tot l'any i a preus raonables. La plataforma Confluència per una Cerdanya Sostenible transmet als partits el decàleg de mesures per evitar la gentrificació i diversificar l'economia. Les entitats estan unides amb el diagnòstic consensuat i volen actuar. Però fan moviments dificultosos i lents. Molt més que la piconadora del diner.